

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudkyně JUDr. Janou Záviskou v právní věci
žalobce: **I.M.**

st. příslušnost Ukrajina

t. č. X

zastoupený Mgr. Ladislavem Bártou

advokátem se sídlem Purkyňova 787/6, 130 51 Praha 3

proti

žalovanému:

Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie

sídlem Olšanská 2, 130 51 Praha 3

k žalobě ze dne 5. 2. 2018 proti rozhodnutí žalované ze dne 16. ledna 2018 č. j. CPR-27636-2/ČJ-2017-930310-V261, ve věci správního vyhoštění

takto:

- I.** Rozhodnutí žalované ze dne 16. ledna 2018 č. j. CPR-27636-2/ČJ-2017-930310-V261 se zrušuje a věc se vrací žalované k dalšímu řízení.
- II.** Žalobci se nepřiznává náhrada nákladů řízení.
- III.** Žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- IV.** Odměna advokáta Mgr. Ladislava Barty se určuje částkou 6 800,- Kč. Tato částka bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě do 30 dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Shodu s prvopisem potvrzuje

V. Česká republika nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce žalobou doručenou osobně soudu poslední den zákonné lhůty dne 5. 2. 2018 brojí proti rozhodnutí Policie ČR, Ředitelství služby cizinecké policie ze dne 16. ledna 2018 č. j. CPR-27636-2/ČJ-2017-930310-V261, kterým žalovaný rozhodl o správním vyhoštění žalobce podle § 119 odst. 1 písm. c) b od 1, 2 zákona o pobytu cizinců a doba, po kterou mu nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie byla stanovena na 2 roky. Současně požádal o bezplatné ustanovení zástupce z řad advokátů. Žádosti o ustanovení advokáta bylo vyhověno usnesením zdejšího soudu ze dne 6. února 2018 č.j. 20 A 5/2018-11, přičemž současně byla ustanovenému advokátovi uložena povinnost doplnit blanketní žalobu. Advokát ve stanovené lhůtě žalobu doplnil o žalobní bod spočívající v napadení délky doby zákazu vstupu na území členských států Evropské unie, která je nepřiměřeně dlouhá a rozhodnutí o ní je nepřezkoumatelné. Poukázal na polehčující okolnosti spočívající v tom, že na území České republiky pobýval v řádu dní, když jeho jediným cílem byla snaha získat v České republice mezinárodní ochranu, které se dožadoval v Zařízení pro zajištění cizinců Vyšší Lhoty, když vycházel z předchozí znalosti. Tímto se správní orgán vůbec nezabýval a nemůže být zhojena úvahami v napadeném rozhodnutí, neboť tak došlo k porušení zásady dvojinstančnosti řízení. Žalobce navrhl zrušit napadené rozhodnutí včetně rozhodnutí správního orgánu I. stupně a věc vrátit žalované k dalšímu řízení a uložit žalované povinnost zaplatit žalobci náhradu nákladů řízení ve výši 6 800 Kč do 15 dnů od právní moci rozsudku k rukám advokáta.
2. Žalovaná ve svém vyjádření k žalobě dne 1. 3. 2018 popřela oprávněnost žaloby, zdůraznila, že žalobní body jsou shodné s odvoláním a odvolací správní orgán se s nimi vypořádal v napadeném rozhodnutí. Odkázala na svůj správní spis, zdůraznila úplnost zjištěného stavu věci. Navrhla žalobu zamítnout a vyslovila souhlas s rozhodnutím o věci samé bez nařízení jednání.
3. Žalovaná napadeným rozhodnutím zamítla odvolání a rozhodnutí Krajského ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odboru cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort, vydaného pod č. j. KRPT-208378-22/ČJ-2017-070022 ze dne 21. 9. 2017, ve věci správního vyhoštění, potvrdila. V odůvodnění se vypořádala s námitkami uvedenými v odvolání a ztotožnila se s názorem správního orgánu I. stupně. Jmenovanému tak bylo uloženo správní vyhoštění podle ust. § 119 odst. 1 písm. c), bod 1 a 2 zákona o pobytu cizinců. Doba, po kterou cizinci nelze umožnit vstup na území členských států Evropské unie, byla stanovena v délce dvou roků s tím, že počátek uvedené doby byl v souladu s ust. § 118 odst. 1 zákona o pobytu cizinců stanoven od okamžiku, kdy cizinec pozbude oprávnění k pobytu na území ČR. Doba k vycestování byla stanovena na 35 dní od nabytí právní moci vydaného rozhodnutí o správním vyhoštění dle § 118 odst. 3 zákona o pobytu cizinců. Ve smyslu ust. § 120a zákona o pobytu cizinců bylo konstatováno, že na cizince se nevztahují důvody znemožňující vycestování podle § 179 cit. zákona.

Shodu s prvopisem potvrzuje

4. Z obsahu správního spisu žalované soud zjistil, že žalobce byl dne 20. 9. 2017 policejní hlídkou zadržen u ZZC Vyšní Lhoty, kde se nacházel v podnapilém stavu (naměřeno 3,11‰) a domáhal se mezinárodní ochrany. Neměl u sebe žádný doklad prokazující jeho totožnost a dle informačního systému CIS byl identifikován. Dne 21. 9. 2017 bylo zahájeno správní řízení o vyhoštění. Žalobce uvedl, že momentálně nemá na Ukrajině žádnou adresu, na které by přebíral poštu, poslední hlášená adresa byla Ž. oblast, B. rajon, C. 62, H., Ukrajina, ale dům již byl prodán a bydlí tam někdo jiný. Do ČR přijel 19. 9. 2017. Dále uvedl, že z ČR naposledy odcestoval v r. 2006, což však bylo ze strany správního orgánu

vyvráceno informací, že ještě dne 31. 8. 2009 byl kontrolován v Praze, čímž mařil úřední rozhodnutí a dostal soudní vyhoštění na 5 let a byl veden v ENO 1. 10. 2014. Dále uvedl, že přešel nelegálně hranice z Ukrajiny na Slovensko, někde u Košic, pak stopem přešel Slovensko a byl nákladním autem dovezen do Prahy. Tam si koupil na nádraží jízdenku a dojel do Frýdku-Místku, a do Vyšních Lhot jel z nádraží ve Frýdku-Místku taxíkem. K otázkám dále uvedl, že nemá sjednané zdravotní pojištění, nemá na území České republiky žádné osobní ani rodinné vazby, vůči nikomu nemá vyživovací povinnost, s žádným občanem EU nesdílí domácnost a ani v České republice nevlastní žádný majetek. Je svobodný, na Ukrajině má pouze bratra a v návratu na Ukrajinu mu brání tamní válka. Dne 21. 9. 2017 bylo vydáno ministerstvem vnitra ČR kladné závazné stanovisko k možnosti vycestování na Ukrajinu. Ve správním spise je dále založena zpráva o stavu lidských práv na Ukrajině za období 16. února až 15. května 2017 vydaná úřadem Vysokého komisaře OSN pro lidská práva dne 13. června 2017. Dne 21. září 2017 Krajské ředitelství policie Moravskoslezského kraje, odbor cizinecké policie, oddělení pobytové kontroly, pátrání a eskort pod čj. KRPT-208378-22/ČJ-2017-070022 vydal rozhodnutí o uložení správního vyhoštění podle ustanovení § 119 odst. 1 písm. c) bod 1, 2 zákona č. 326/1999 Sb. se stanovením doby, po kterou nelze mu umožnit vstup na území členských států Evropské unie, v délce dvou let. Žalobce podal dne 22. 9. 2017 (na polici došlo dne 26. 9. 2017) blanketní odvolání, které v zastoupení advokátem doplnil dne 27. 9. 2017. V odvolání uvedl, že v České republice do okamžiku zajištění pobyl pouze dva dny, z čehož celý jeden den mu trvala plánovaná cesta z Prahy do Vyšních Lhot, když tuto cestu měl dopředu naplánovanou. Z dřívějšíka si pamatoval, že ve Vyšních Lhotách bylo v provozu zařízení, kde bylo možno požádat o azyl. Bojí se na Ukrajině zůstat z důvodu ozbrojeného konfliktu. V minulosti měl sice několik správních nebo trestních vyhoštění, ty však vždy respektoval. Přicestoval sice bez víza, ale s účelem požádat o mezinárodní ochranu a s pravým a platným cestovním dokladem. Dále vytknul, že správní orgán se nezabýval ust. § 119a odst. 2 a § 174a zákona č. 326/1999 Sb.

5. Podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1,2 zákona č. 326/1999 Sb. *policie vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států až na 3 roky,*
- 1. pobývá-li cizinec na území bez cestovního dokladu, ač k tomu není oprávněn,*
 - 2. pobývá-li cizinec na území bez víza, ač k tomu není oprávněn, nebo bez platného oprávnění k pobytu.*

6. Krajský soud nejprve posoudil zákonné náležitosti žaloby a konstatoval, že žaloba byla podána včas, osobou oprávněnou, proti rozhodnutí, proti němuž není žaloba ve smyslu § 68 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s.ř.s.“), nepřipustná. Poté krajský soud přezkoumal důvodnost žaloby v souladu s ustanovením § 75 s.ř.s. v mezích žalobních bodů, přičemž vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalované. Neshledal přitom vady, např. podle § 76 odst. 2 s.ř.s., k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti.
7. Soud po provedeném dokazování dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
8. K namítanému zpochybnění stanovení dvouleté doby zákazu vstupu na území členských států Evropské unie soud zdůrazňuje, že žalobci byl uložen zákaz vstupu na území členských států EU dle § 119 odst. 1 písm. c) bodu 1 a 2 zákona o pobytu cizinců v délce dvou let. S odvoláním na uvedené v odstavci 5 tohoto rozsudku v případě žalobce připadal do úvahy zákaz vstupu až na tři roky. Určení doby, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie

spadá do okruhu správního uvážení. V případě soudního přezkumu správního uvážení správní soud nenahrazuje správní orgán v jeho odborné kompetenci a nemůže nahradit jeho správní uvážení svým vlastním, ale posuzuje, zda nedošlo ke zneužití či vybočení z mezí správního uvážení a zda se správní orgán dostatečně vypořádal se zjištěným skutkovým stavem (srov. rozsudek NSS ze dne 12. 5. 2016, č. j. 5 As 155/2015 – 35). Tzn., že úvaha správního orgánu o stanovení doby tohoto zákazu podléhá soudnímu přezkumu pouze v omezené šíři. Oba správní orgány, jak vyplynulo z obsahu správního spisu, nezpochybnily tvrzení žalobce, že se na území České republiky před jeho zajištěním nacházel dva dny a do Vyšních Lhot se dostavil za účelem podání žádosti o mezinárodní ochranu. Žalobce v řízení před správním orgánem I. stupně tvrdil, že nemá cestovní doklad a nemá ani vízum, v odvolání, resp. v doplněném odvolání ze dne 26. 9. 2017, však tvrdil, že disponuje platným cestovním dokladem. Žalovaný s ohledem na tvrzení v odvolání však v tomto směru neprováděl žádné další dokazování za účelem zjištění, zda žalobce pouze v odvolání uvádí lživá tvrzení za účelem prodloužení správního řízení či skutečně takovým cestovním dokladem a od kdy disponuje. Eventuelní prokázání existence držení cestovního dokladu by bezesporu mělo vliv na stanovení délky zákazu vstupu na území České republiky, neboť žalobci by již tak nebylo možno vytýkat provinění dle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o pobytu cizinců. Stanovení doby zákazu vstupu na území členských států EU v délce dvou roků s ohledem na skutečnost, že žalobce pobýval neoprávněně na území České republiky pouze 2 dny, a to ještě za situace, kdy cestoval do Vyšních Lhot za účelem podat žádost o mezinárodní ochranu, což nutno hodnotit jako relativně nízkou závažnost protiprávního jednání, a dále při pochybnostech, zda žalobce skutečně vstoupil a pobývá na území České republiky bez platného cestovního dokladu, nesvědčí o dodržení korektnosti správního uvážení nevybočujícího z jeho mezí. Pokud stanovení doby zákazu vstupu bylo ovlivněno i jinými skutečnostmi, nebyly tyto pregnantně v odůvodnění stanovení doby zákazu vstupu na území členských států EU v napadeném rozhodnutí uvedeny. Soud tak vyhodnotil

Shodu s prvopisem potvrzuje

stanovení doby zákazu vstupu na území členských států Evropské unie jako nepřesvědčivé, nevycházející z úplného skutkového stavu věci a navíc s ohledem na poznatky z rozhodovací praxe zdejšího soudu stanovená dvouletá doba zákazu vstupu vybočuje z běžné praxe žalované při stanovení délky doby zákazu vstupu na území členských států EU, např. věc zdejšího soudu vedená pod sp. zn. 18 A 482017, 19 A 6/2017.

9. Jen pro úplnost se soud vypořádal i s námitkou týkající se úvahy žalobce o nemožnosti zhojit nedostatky rozhodnutí správního orgánu prvního stupně v odvolacím rozhodnutí. Na správní řízení se pro účely soudního přezkumu nahlíží jako na jeden celek, tento závěr odpovídá ustálené judikatuře správních soudů (srovnej např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2003, č. j. 7 A 24/2000-39). Správní řízení tvoří jeden celek až do pravomocného rozhodnutí, přičemž vady rozhodnutí správního orgánu prvního stupně lze odstranit i v odvolacím řízení. Tuto námitku proto soud vyhodnotil jako nedůvodnou.
10. Soud zrušil napadené rozhodnutí dle ust. § 76 odst. 1 písm. a) s.ř.s. pro jeho nepřezkoumatelnost spočívající v nesrozumitelnosti a věc byla žalované vrácena k dalšímu řízení dle ust. § 78 odst. 4 s.ř.s. Žalovaná znovu v dalším řízení, setrvá-li na názoru, že u žalobce je důvod pro správní vyhoštění, stanovení doby zákazu vstupu na území členských států Evropské unie odůvodní přesvědčivě.
11. Výrok II. a III. tohoto rozhodnutí o náhradě nákladů řízení je odůvodněn ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. s tím, že úspěšný žalobce jak uvedeno v žalobě žádné náklady řízení nepožadoval zaplatit a také mu, jak vyplynulo z obsahu spisu, žádné nevznikly a neúspěšná žalovaná nemá právo na náhradu nákladů řízení.
12. Ustanovený advokát účtoval náhradu nákladů řízení v částce 6 800,- Kč sestávající z odměny za dva úkony právní služby spočívající v přípravě a převzetí věci dle ust. § 11 odst. 1 písm. b) vyhlášky Ministerstva spravedlnosti o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb č. 177/1996 Sb. (dále jen advokátní tarif) a sepisu podání (doplnění žaloby) ve věci samé dle § 11 odst. 1 písm. d) advokátního tarifu, přičemž tarifní hodnota úkonu dle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu činí 50 000,- Kč a odměna za jeden úkon právní pomoci tak činí podle § 7 bodu 5 advokátního tarifu 3 100,- Kč a paušální náhrady hotových výdajů podle § 13 odst. 3 advokátního tarifu za dva úkony právní služby po 300 Kč. Požadovaná částka byla advokátovi přiznána tak jak uvedeno v odst. IV. tohoto rozsudku.
13. Výrok V. je odůvodněn ustanovením § 35 odst. 9 s.ř.s., dle kterého hotové výdaje zástupce a odměnu za zastupování ustanovenému advokátovi platí stát.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě do dvou týdnů ode dne doručení tohoto rozhodnutí. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí č. 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Ostrava dne 19. března 2018

JUDr. Jana Záviská
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje